

Arrest

nr. 281 633 van 9 december 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. DARESHOERI
Brusselsesteenweg 54
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 28 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERIE *loco* advocaat L. MONDEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraanse nationaliteit te hebben en Azeri te zijn. U bent geboren te Teheran op (...). Op 10 mei 2019 hebt u een eerste verzoek om internationale bescherming in België ingediend. Bij terugkeer naar Iran vreesde u gedood te zullen worden door het Iraanse regime omwille van uw bekering. U was namelijk islamitisch opgevoed maar vanaf uw vijftiende begon u ernstige vragen en twijfels te krijgen omtrent de islam. U ging met uw vragen bij leerkrachten, geestelijken en anderen maar kreeg geen antwoorden, u werd met uw vragen weggewuifd en beledigd. Rond uw drieëntwintigste of vierentwintigste gaf u de hoop op. Begin 1395 (hetgeen overeenkomt met 2016), u was toen 23 jaar oud, werd u in uw bedrijf aangesteld als verantwoordelijke van het callcenter ter vervanging van uw ploegbaas B. (...). In afwachting van de juiste codes en machtigingen voor uw computer, diende u in opdracht van de CEO in eerste instantie te

werken met de laptop van B. (...). Op deze computer trof u mappen aan met hierin christelijke documenten. U vond B. (...) een lief en vriendelijk persoon, hetgeen u niet terugvond bij mensen in de islam, en u linkte deze karaktereigenschappen van B. (...) aan de christelijke documenten op de laptop en u begon deze te lezen. Dit gaf u een vonk en veroorzaakte een groot vuur. U sprak vervolgens af met B. (...) en vertelde hem over de christelijke zaken die u op zijn laptop had aangetroffen. B. (...) was in eerste instantie kwaad omdat u zijn vertrouwen geschonden had, maar nadat hij uw verhaal had gehoord, zei hij dat hij u begreep en dat hij met de bijbel een antwoord zou geven op uw vragen. Gedurende de daaropvolgende maanden spraken jullie geregeld af waarbij er over het christendom en Jehova's getuigen werd gesproken. Tijdens één van de gesprekken die u had met B. (...) ontmoette u ook éénmalig M. (...), een andere bekeerde tot Jehova's getuige. Drie maanden nadat u voor het eerst met B. (...) over het christendom sprak, stelde hij u voor om mee te doen met het verspreiden van Gods woord door pamfletten uit te delen. U stemde hiermee in en begon met het verdelen van pamfletten van Jehova's getuigen in de steden Manjil, Rudbar en Rasht. In de eerste maand van 1397 (hetgeen overeenkomst met maart 2018 in de Gregoriaanse kalender) werd u opgebeld door M. (...) die u meedeelde dat B. (...) was gearresteerd. Hij raadde u tevens aan niet meer naar uw werk en niet meer naar huis te gaan. U ging daarom thuis enkele spullen ophalen en dook onder bij een vriend in het dorp Zanjan. Na twintig dagen later vernam u van M. (...) dat u terug naar huis kon, maar dat jullie voorlopig geen pamfletten meer zouden uitdelen. Terug thuis besliste u om uw nieuwe religie voor uzelf te houden omdat er teveel risico's aan verbonden waren en u uw ouders het verdriet bij eventuele problemen niet wilde aandoen. U was op dat moment werkloos en uw vader stelde voor om te solliciteren bij het bedrijf waar hij had gewerkt. Tijdens de sollicitatie voelde u zich echter beledigd door de geestelijke die dit gesprek met u afnam. U voelde zich gekleineerd door zijn uitspraken over uw voorkomen en uit wraak begon u met een Instagramaccount onder de naam Jehovahwitnessfarsi waarop u religieuze berichten postte. Quasi gelijktijdig, ongeveer een zestal maanden nadat u uit Zanjan was teruggekeerd, werd u tevens opnieuw gecontacteerd door M. (...) met de mededeling dat ze als getuigen van Jehova opnieuw pamfletten gingen uitdelen waarbij hij u vroeg om mee te doen. U ging op zijn uitnodiging in en begon opnieuw religieuze pamfletten uit te delen. Enkele maanden later, op 17 farvardin 1398 (hetgeen overeenkomt met maart 2019 in de Gregoriaanse kalender) werd u door M. (...) gecontacteerd met de mededeling dat andere leden enkele dagen daarvoor waren gearresteerd. Hij gaf u instructies om te vluchten. Via Urmië, waar u vervolgens twaalf dagen was ondergedoken, hebt u op 29 farvardin 1398 (hetgeen overeenkomt met 19 april 2019) samen met enkele Afghaanse vluchtelingen illegaal de Iraans- Turkse grens overgestoken. Vanuit Turkije bent u naar Griekenland gegaan en vandaaruit middels een valse Griekse identiteitskaart bent u via Duitsland naar België gekomen waar u bent toegekomen op 7 mei 2019. In België bent u aangesloten bij de gemeenschap van Jehova's getuigen in Beringen-Noord. U hebt tevens een Facebookaccount aangemaakt onder uw eigen naam. Hierop postte u religieuze berichten en foto's van uw geloofspraktijk in België met als doel om op deze manier informatie beschikbaar te stellen voor mensen die op zoek zijn. Ter staving van uw eerste verzoek om internationale bescherming legde u uw Iraanse identiteitskaart, Iraanse Shenasnameh (geboortebewijs), Iraanse militaire kaart en een kopie van uw Iraanse gezondheidsboekje voor alsook een kopie van de eerste pagina van uw paspoort dat zich nog in Iran bevond. Voorts legde u overtuigingsbrieven van Jehova's getuigen uit uw gemeenschap, enkele kaartjes van die gemeenschap gericht aan u, enkele foto's van uw geloofspraktijk in België, enkele exemplaren van de Wachttorens in zowel het Nederlands als het Farsi en enkele Farsi-talige documenten over Jehova's getuigen voor. Tot slot legde u een kopie van de valse Griekse identiteitskaart, het treinticket Stuttgart-Aken en uw boardingpass Griekenland-Duitsland voor.

Op 25 juni 2021 naam de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 22 juli 2021 stelde u beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). In haar arrest 264479 van 29 november 2021 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS. U diende geen cassatieberoep in.

Zonder België te verlaten hebt u op 27 januari 2022 een volgend verzoek om internationale bescherming ingediend. U vreest om vermoord te worden omwille van uw religieuze activiteiten. U bent religieus actief en neemt deel aan de vieringen van de getuigen van Jehova. U wordt ook bedreigd vanuit Iran waardoor u slecht kan slapen.

Ter staving van uw volgend verzoek om internationale bescherming legt u negen getuigenissen van getuigen van Jehova voor waarmee ze aantonen wat die van u vinden alsook dat u effectief lid bent van de vereniging en zich hiervoor inzet. Voorts legt u een attest voor dat aantoonde dat u vanwege uw religieuze overtuiging geen bloed wil geven noch krijgen en vijf bladzijden met foto's die aantonen dat u gedoopt bent. In verband met de bedreiging legt u twee kopies neer van verhoren die u hebt afgelegd bij de politie van Hasselt naar aanleiding van uw klacht tegen onbekenden die u vanuit Iran bedreigen en zes screenshots van de bedreiging die u kreeg vanuit Iran. Op 6 juni 2022 maakt u via uw advocaat een videofragment over dat u kreeg van S.M. (...) uit Marshad. U maakt tevens een medische attest d.d. 18

maart 2022 over waarin dr J.A. (...) attesteert dat door hem werd onderzocht op 15 december 2021 en dat hij u medicatie heeft voorgeschreven wegens hartkloppingen door slaapproblemen.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Meer bepaald geeft u aan dat u mentale problemen, zijnde stress en slapeloosheid, heeft (verklaring volgend verzoek, d.d. 01 juni 2022, vraag 13) en u legt terzake een medisch attest voor d.d. 18 maart 2022. Het attest geeft geen uitsluitel betreffende de oorzaak van deze problemen en kan de waarachtigheid ervan bijgevolg ook niet onderschrijven. Uit het neergelegde attest wordt evenmin geconcretiseerd in welke mate uw cognitieve performantie of geheugencapaciteiten gehinderd worden, noch op welke wijze de arts die dit attest opstelde tot deze conclusies kwam. U noch uw advocaat laten tevens na te verduidelijken of en zo ja hoe deze problemen uw vermogen om uw nieuwe elementen in het kader van uw huidige verzoek uiteen te zetten zou beïnvloeden. Er dient dan ook vastgesteld dat uit niets blijkt dat de door u aangehaalde mentale problematiek ertoe geleid heeft dat u niet in staat zou (geweest) zijn om uw asielmotieven toe te lichten.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In het kader van uw tweede verzoek moet worden vastgesteld dat u opnieuw verwijst naar de elementen waarop u zich in het kader van uw eerste verzoek baseerde, met name dat u vreest te zullen worden vermoord omwille van uw religieuze activiteiten (Verklaring volgend verzoek d.d. 1 juni 2022, vraag 20). Wat dit betreft moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan uw bekering in Iran, noch aan de problemen die u hierdoor zou hebben gekend. Derhalve werden ook uw religieuze activiteiten in België als opportunistisch bestempeld. Deze beslissing van het CGVS werd door de RvV bevestigd op 29 november 2021. U ging niet in cassatieberoep tegen deze beslissing. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden. De verklaringen die u naar aanleiding van uw huidig verzoek om internationale bescherming aanhaalt, namelijk dat u nog steeds religieus actief bent en deelneemt aan vieringen van Jehova's getuigen (verklaring volgend verzoek bij DVZ d.d. 1 juni 2022, vraag 18) liggen in het verlengde van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd. Deze verklaringen kunnen geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw asielrelaas en zijn niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Dat u in het kader van uw volgend verzoek nogmaals negen schriftelijke verklaringen van Jehova's getuigen, alsook enkele foto's van uw doopsel en een wilsverklaring van Jehova's getuigen inzake het krijgen of geven van bloed voorlegt, doet verder geen afbreuk aan het ongeloofwaardig karakter van uw bekering in Iran en uw hieruit volgende opportunistisch bevonden christelijke activiteiten in België, zoals uiteengezet in het kader van uw eerste verzoek en bevestigd door de RvV. De schriftelijke verklaringen van zogenaamde geloofsgenoten dateren van 18, 20, 21, 22 en 26 februari 2022 en vertonen, net als de reeds eerder in het kader van uw eerste verzoek zowel bij het CGVS als tijdens uw beroep bij de RvV neergelegde opgestelde brieven, een kennelijk gesolliciteerd karakter, werden duidelijk en nadrukkelijk opgesteld ten behoeve van u en werden klaarblijkelijk opgesteld op uw vraag en met het oogmerk om deze aan te wenden in het kader van uw procedure internationale bescherming en/of om u aan een verblijfsstatus in België te helpen. Ook uw doopsel waarvan u foto's voorlegt en de schriftelijke

wilsverklaring met betrekking tot het geven en/of krijgen van bloed getuigen enkel van het feit formeel te zijn toegetreden tot een bepaalde geloofsgemeenschap doch doet niet de minste afbreuk aan de eerdere vaststellingen en de motivering die doen besluiten tot het opportunistisch karakter van de voorgehouden bekering. Hierbij kan nog herhaald worden dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet.

Aangaande uw verklaring dat u in Iran bedreigd wordt, meer bepaald door een onbekende die u via een profiel op sociale media onder de naam M.S. (...) bedreigde, en waarvan u enkele screenshots en een videofragment neerlegde, dient verwezen naar het arrest van de RvV in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming waarbij u deze bedreigingen reeds hebt aangehaald. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat niet kan worden nagegaan wie de persoon of personen achter de profielen zouden zijn die u zouden hebben bedreigd. Verder dient te worden opgemerkt dat zulke conversaties en dreigementen eenvoudigweg kunnen zijn in scène gezet of gesolliciteerd, zodat aan de inhoud van zulke conversaties en dreigementen geen bewijskracht kan worden toegekend. Dat u bij de lokale politie van Hasselt op datum van 11 november 2021 en 4 december 2021 een klacht wegens bedreigingen lastens onbekenden hebt ingediend en u daarbij een attest van klachtneerlegging hebt ontvangen wijzigt evenmin voorgaande bevindingen. De kopieën van uw verklaringen bij de politie en de attesten van klachtneerlegging tonen enkel aan dat u bij de politie geweest bent en daar summiere verklaringen hebt afgelegd. Ze tonen geenszins aan dat u daadwerkelijk wordt of werd bedreigd. Aan dergelijke attesten kan hoe dan ook hoogstens een ondersteunende werking worden toegekend. Ze vermogen niet om een intrinsiek ongeloofwaardige bekering, en bijgevolg weinig geloofwaardige problemen, in een ander daglicht te stellen. Op zich vormen zij evenmin een indicatie of bewijs voor de ernst en de echtheid van de bedreigingen en sluiten zij niet uit dat de bedreigingen in scène zijn gezet vanuit louter opportunistische overwegingen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatsecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3, 48/6, § 5 en 57/6/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker verwijt verweerder dat de klacht bij de politie en het lopende opsporingsonderzoek niet naar waarde werden geschat en aan een slechts zeer summier en oppervlakkig onderzoek werden onderworpen.

Verzoeker vervolgt:

"Verzoeker heeft in heldere bewoordingen uiteengezet dat zijn activiteiten in Iran voor christendom-Jehova, eerder politiek van aard waren. Verzoeker gaf aan dat het een manier was om zich te verzetten tegen het regime. Het was een daad van rebellie.

Verzoeker is pas effectief in aanraking gekomen met het wezen van de leer van de getingen van Jehova, hier in België. Een belangrijke beweegreden hiervoor is dat het eenvoudig weg onmogelijk was om in Iran

informatie te vinden over de leer, laat staan dat het mogelijk was zich werkelijk te bekeren of vieringen bij te wonen.

Opportunisme verwijten aan verzoeker, die, eens in België aangekomen zich op de leer van de getuigen van Jehova stort en deze ook verinnerlijkt, is niet aan de orde en tart onze fundamentele grondrechten waarvan de vluchtelingenconventie net de behoeder hoort te zijn. Ieder heeft het recht om op een vrije manier zijn of haar geloof te belijden.

Verzoeker heeft pas in België het ware Jehovageloof leren kennen. Hij had hier al een aantal aanknopingspunten mee, die in Iran redelijk oppervlakkig waren. Heden is hij een leerling onderweg en op weg. Het is zijn volstrekte vrijheid om hiervoor te kiezen.

Verzoeker verwijst naar de brieven van zijn leermeesters en voorgangers in dit verband (stuk 3). Deze brieven vertellen stuk voor stuk over de integriteit en de motivatie die verzoeker aan de dag legt om zijn geloof te verdiepen. Hij is ondertussen een verkondiger geworden en neemt deel aan het predikingswerk. De bewijswaarde van deze brieven onderuit halen enkel omwille van het feit dat de brieven een gesolliciteerd karakter hebben is kennelijk onredelijk. Het gesolliciteerd karakter van een stuk doet immers niet noodzakelijk afbreuk aan de bewijswaarde van het stuk en aan de waarachtigheid van de feiten.

Verweerder stelt eerst dat de religieuze activiteiten in België als opportunistisch worden bestempeld. In deze alinea schrijft verweerder (...)

Het is duidelijk dat verweerder zichzelf tegenspreekt door eerst te stellen dat die religieuze activiteiten toch als opportunistisch worden beschouwd en vervolgens te stellen dat die activiteiten op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd.

Verzoeker heeft, toen hij nog in Iran was, tegen het regime uitermate aanstootgevende Instagram-post geplaatst. Zelfs indien het kennis van verzoeker over Getuigen van Jehova oppervlakkig was, wat inderdaad het geval was bij verzoeker aangezien de acties voor hem eerder een daden van politiek verzet waren tegen het regime, dan nog is de waarachtigheid van het belijden van het geloof door verzoeker in Iran compleet bijkomstig.

Heden beoefent verzoeker een verinnerlijkt en verdiept geloof. Het is fundamenteel grondrecht om dit geloof bij terugkeer te kunnen beleven, wat volstrekt ónmogelijk is."

Verzoeker verwijst vervolgens naar en citeert uit rechtspraak van het EHRM en stelt:

"In casu moet verweerder een grondig onderzoek doen over de gevolgen van zijn bekering en zijn activiteiten in België en een beoordeling maken van het risico dat de Iraanse verzoeker zou lopen, als gevolg van zijn bekering, bij een terugkeer naar Iran.

(...)

Ook in casu van verzoeker meent verweerder dat de klacht bij de politie (stuk 4), opsporingsonderzoek door het Openbare Ministerie (stuk 5), negen schriftelijke verklaringen van Jehova's getuigen (stuk 3), foto's van zijn doopsel (stuk 6), wilsverklaring van Jehova's getuigen inzake het krijgen of geven van bloed (stuk 7), die hij bijbrengt buiten beschouwing moet gelaten worden aangezien de bewijsstukken voortbouwt op verklaringen die in het eerste verzoek om internationale bescherming ongeloofwaardig werden bevonden. In de lijn van Singh-rechtspraak moest verweerder echter eerst de documenten die verzoeker aanbracht zorgvuldig onderzoeken, alvorens een uitspraak te doen over hun bewijswaarde.

Verzoeker moet zijn zaak volledig kunnen presenteren, en al het aangeleverde bewijs moet in overweging worden genomen. Beslissingen moeten worden gebaseerd op zowel door de verzoeker overgelegd materieel bewijs, met inbegrip van zijn of haar verklaring en de 'beschikbare informatie over de situatie in het land'.

In casu gebeurde er geen voldoende en zorgvuldig onderzoek naar de door verzoeker neergelegd klacht. Verweerder heeft in haar beslissing geen rekening gehouden met de door verzoeker aangeleverde bewijzen met betrekking tot het lopende onderzoek bij het Openbaar Ministerie en heeft niet gemotiveerd waarom zij dit document niet in aanmerking heeft genomen.

Verzoeker meent dat de klacht en lopende onderzoek bij het Openbaar ministerie dus een element is dat de kans op de erkenning als vluchteling aanzienlijk groter maakt.

Verweerder heeft de Vreemdelingenwet 57/6/2 en de zorgvuldigheidsplicht geschonden."

Verzoeker verwijst verder naar artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet en betoogt:

"Verzoeker meent dat verweerder een volledig foutieve inschatting heeft gemaakt van zijn relaas."

Waar geoordeeld wordt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet, verwijst verzoeker naar en citeert verzoeker uit algemene landeninformatie die dateert van 2020 en van daarvoor. Verder doet hij gelden:

"Uit al deze informatie blijkt dat verzoekers verklaringen worden gestaafd door informatie die tot in de details door verschillende rapporten wordt bevestigd.

Verzoeker is gedoopt, bij zijn terugkeer zal hij als een afvallige worden beschouwd. Omdat hij zich publiekelijk van de islam heeft afgekeerd. Hij heeft de Iraanse wet overtreden en zal worden behandeld als een persoon die een religieus misdrijf heeft begaan.

Verzoeker predikt actief op Instagram en Facebook. Deze activiteit werd door verweerder niet in twijfel getrokken.

Dit bevestigt uiteraard volledig de geloofwaardigheid van zijn verklaringen, en het is frappant dat verweerder, die toch een gedeelde bewijslast heeft, niet eens de moeite heeft gedaan om deze informatie op te zoeken.

Verzoeker had dan ook verwacht dat zijn verklaringen grondig waren gecheckt en afgemeten aan objectieve informatie.

Verweerder blijkt zich zelfs niet de moeite te getroosten om het waarheidsgehalte van dit relaas te verifiëren aan de hand van objectieve bronnen.

Volgens het artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet:

(...)

In casu blijkt dat verweerder geen rekening heeft gehouden met de relevant feiten van verzoekers asielaanvraag (tak a en d) van deze bepaling.

Met de door verzoekers voorgelegde documenten (de klacht bij de politie, lopende opsporingsonderzoek bij het Openbare Ministerie, negen schriftelijke verklaringen van Jehova's getuigen, doopsel, wilsverklaring van Jehova's getuigen inzake het krijgen of geven van bloed), en met zijn volstrekt geloofwaardige verklaringen over de kern van zijn relaas, wordt niet voldoende onderzocht, (tak b) van deze bepaling.

Hij moet worden geloofd, onder meer als de algemeen bekende feiten over de situatie waarover hij klaagt, in overeenstemming zijn met zijn relaas (art. 48/6, §4 Vreemdelingenwet). Het relaas van verzoeker komt overeen met wat in de rapporten staat'. Dit is een element dat aangeeft dat zijn relaas als geloofwaardig kan worden beschouwd.

Om deze redenen meent verzoeker dat verweerder het onderzoek naar zijn dossier niet op correcte en pertinente wijze heeft gevoerd, waardoor cruciale elementen om de ontvankelijkheid en gegrondheid van zijn vrees in geval van terugkeer naar Iran te kunnen beoordelen, niet werden onderzocht."

Verzoeker concludeert:

"Verzoeker meent dan ook dat het artikelen 48/3, 48/6, §5 en 57/6/2 Vreemdelingenwet en de zorgvuldigheidsplicht geschonden zijn."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"In hoofddoel:

De bestreden beslissing van verweerder te hervormen en verzoeker te erkennen als vluchteling,

In ondergeschikte orde:

De bestreden beslissing nietig te verklaren, en het dossier terug te sturen naar verweerder met het oog op een aanvullend onderzoek van verzoekers verzoek om internationale bescherming".

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken en documenten bij het verzoekschrift:

"3. Getuigenverklaringen

4. Aangifte bij de politie + emails

5. Het Openbaar ministerie, betreft: voeging dossier

6. Foto's doopsel

7. Wilsverklaring van Jehova's getuigen inzake het krijgen of geven van bloed

8. PS (Christianity – risk) Iran CG, United Kingdom : Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), 20 February 2020".

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt ter terechtzitting door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

Verzoeker wijst op en legt algemene informatie neer omtrent de onrustige situatie, de hevige protesten en het brute geweld waarmee deze protesten worden neergeslagen in Iran.

Verzoeker wijst erop dat er overal ter wereld wekelijks acties worden gevoerd tegen het Iraanse regime. Hij geeft aan dat hij aanwezig is op alle protesten in België. Ter staving legt hij een aantal foto's neer, waaruit zijn deelname aan protestacties op 6 en 15 oktober 2022 en op 6 en 19 november 2022 moet

blijken. Verzoeker stelt dat er een revolutie bezig is en dat hij deze revolutie steunt door zijn deelname aan de protesten en zijn activiteiten op de sociale media. Verzoeker stelt bij een terugkeer naar Iran te vrezen te zullen worden veroordeeld omwille van zijn activiteiten op de sociale media, zijn deelname aan de betogingen en zijn bekering.

3.2. Verweerder brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

4.2. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk. Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

In het licht van voorgaande, wordt in de bestreden beslissing vooreerst geheel terecht gesteld:

“In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In het kader van uw tweede verzoek moet worden vastgesteld dat u opnieuw verwijst naar de elementen waarop u zich in het kader van uw eerste verzoek baseerde, met name dat u vreest te zullen worden vermoord omwille van uw religieuze activiteiten (Verklaring volgend verzoek d.d. 1 juni 2022, vraag 20). Wat dit betreft moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan uw bekering in Iran, noch aan de problemen die u hierdoor zou hebben gekend. Derhalve werden ook uw religieuze activiteiten in België als opportunistisch bestempeld. Deze beslissing van het CGVS werd door de RvV bevestigd op 29 november 2021. U ging niet in cassatieberoep tegen deze beslissing. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Waar hij in het verzoekschrift terugkomt op zijn aangehaalde asielmotieven, in dit kader een aantal argumenten herhaalt die hij reeds aanvoerde in het kader van het verzoekschrift dat hij indiende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming en kritiek spuit op het feit dat zijn relaas ongeloofwaardig werd bevonden, dient immers erop te worden gewezen dat verzoeker zijn onderhavige verzoekschrift en verzoek om internationale bescherming niet kan aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming gedane vaststellingen en beoordeling. Verzoekers vorige verzoek om internationale

bescherming maakte het voorwerp uit van arrest nr. 264 479 van 29 november 2021 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verzoeker diende tegen dit arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg geniet dit arrest, voor wat betreft de hierin gedane vaststellingen, kracht en gezag van gewijsde. Eens de Raad een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, heeft de Raad wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. Bij een beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak doen over het eerdere verzoek om internationale bescherming.

De nieuwe elementen die verzoeker aanreikt in het kader van zijn voorliggende, volgend verzoek om internationale bescherming, zijn geenszins van zulke aard dat zij afbreuk zouden kunnen doen aan of een ander licht zouden kunnen werpen op de reeds tijdens zijn vorige verzoek gedane vaststellingen en beoordeling.

In dit kader, wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden. De verklaringen die u naar aanleiding van uw huidig verzoek om internationale bescherming aanhaalt, namelijk dat u nog steeds religieus actief bent en deelneemt aan vieringen van Jehova's getuigen (verklaring volgend verzoek bij DVZ d.d. 1 juni 2022, vraag 18) liggen in het verlengde van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd. Deze verklaringen kunnen geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw asielaanvraag en zijn niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Dat u in het kader van uw volgend verzoek nogmaals negen schriftelijke verklaringen van Jehova's getuigen, alsook enkele foto's van uw doopsel en een wilsverklaring van Jehova's getuigen inzake het krijgen of geven van bloed voorlegt, doet verder geen afbreuk aan het ongeloofwaardig karakter van uw bekering in Iran en uw hieruit volgende opportunistisch bevonden christelijke activiteiten in België, zoals uiteengezet in het kader van uw eerste verzoek en bevestigd door de RvV. De schriftelijke verklaringen van zogenaamde geloofsgenoten dateren van 18, 20, 21, 22 en 26 februari 2022 en vertonen, net als de reeds eerder in het kader van uw eerste verzoek zowel bij het CGVS als tijdens uw beroep bij de RvV neergelegde opgestelde brieven, een kennelijk gesolliciteerd karakter, werden duidelijk en nadrukkelijk opgesteld ten behoeve van u en werden klaarblijkelijk opgesteld op uw vraag en met het oogmerk om deze aan te wenden in het kader van uw procedure internationale bescherming en/of om u aan een verblijfsstatus in België te helpen. Ook uw doopsel waarvan u foto's voorlegt en de schriftelijke wilsverklaring met betrekking tot het geven en/of krijgen van bloed getuigen enkel van het feit formeel te zijn toegetreden tot een bepaalde geloofsgemeenschap doch doet niet de minste afbreuk aan de eerdere vaststellingen en de motivering die doen besluiten tot het opportunistisch karakter van de voorgehouden bekering.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Dat hij sedert het voormelde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 29 november 2021 zijn religieuze activiteiten heeft verdergezet en ter staving hiervan een aantal nieuwe stukken en documenten neerlegde en bij het verzoekschrift voegt, kan namelijk geenszins volstaan om afbreuk te doen aan de reeds tijdens zijn voorgaande verzoek om internationale bescherming gedane vaststellingen. Gezien reeds tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming duidelijk bleek dat verzoekers religieuze engagement en activiteiten in België kennelijk zijn ingegeven vanuit louter opportunistische overwegingen en niet voortspruiten uit een oprechte en diepgewortelde bekering en religieuze overtuiging, dient te worden besloten dat ook verzoekers verderzetting van dit engagement en deze activiteiten sedert eind november 2021, verderzetting die hij staakt aan de hand van de betreffende stukken, is ingegeven vanuit diezelfde louter opportunistische overwegingen, niet kadert binnen of is ingegeven vanuit een geloofwaardige, oprechte en diepgewortelde religieuze bekering en overtuiging en enkel tot doel heeft verzoeker te voorzien in een motief voor internationale bescherming en een eventuele, hieraan gekoppelde verblijfsstatus. Ten aanzien van de bijgebrachte getuigenissen dient voorts te worden opgemerkt dat verzoeker ook in het kader van zijn eerste verzoek reeds een aantal vergelijkbare getuigenissen neerlegde. Bovendien gaan een aantal van deze getuigenissen opnieuw uit van dezelfde personen als deze die reeds één of meer van de getuigenissen opstelden die verzoeker in het kader van zijn vorige verzoek neerlegde. Ook de nieuw neergelegde getuigenissen vertonen, net als de reeds eerder neergelegde brieven, een kennelijk gesolliciteerd karakter, werden uitdrukkelijk en nadrukkelijk opgesteld ten behoeve van verzoeker en werden klaarblijkelijk opgesteld op diens vraag en met het oogmerk om deze te kunnen aanwenden in het kader van zijn procedure internationale bescherming en/of hem aan een verblijfsstatus in België te helpen. Bovendien werden deze opgesteld door zogezegde geloofsgenoten van verzoeker, die een persoonlijke band met verzoeker vertonen en die klaarblijkelijk tot doel hebben en zichzelf tot taak hebben aangemeten om verzoeker bij te staan in diens betrachtingen. Hoe dan ook

kunnen dergelijke stukken, net als de overige stukken en documenten die verzoeker aanreikt ter staving van zijn voortgezette religieuze engagement en activiteiten hoogstens een bewijs vormen voor dit engagement en verzoekers (deelname aan) religieuze activiteiten *an sich*, doch laten deze niet toe enige uitspraak te doen omtrent de werkelijke beweegredenen achter zijn deelname aan of het voeren van deze activiteiten en het oprechte karakter van zijn engagement. Als dusdanig sluiten zij geenszins uit en doen zij geen afbreuk aan de gedane vaststelling dat verzoekers deelname aan en het voeren van deze activiteiten niet voortspruiten uit een oprechte en diepgewortelde bekering en religieuze overtuiging, ingegeven zijn vanuit louter opportunistische overwegingen en enkel tot doel hebben om verzoeker te voorzien in een motief voor internationale bescherming en een eventuele, hieraan gekoppelde verblijfsstatus. Aldus mag redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker deze activiteiten staakt en de betreffende inhoud van zijn sociale media verwijderd alvorens terug te keren naar zijn land van herkomst.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gesteld:

“Aangaande uw verklaring dat u in Iran bedreigd wordt, meer bepaald door een onbekende die u via een profiel op sociale media onder de naam M.S. (...) bedreigde, en waarvan u enkele screenshots en een videofragment neerlegde, dient verwezen naar het arrest van de RvV in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming waarbij u deze bedreigingen reeds hebt aangehaald. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat niet kan worden nagegaan wie de persoon of personen achter de profielen zouden zijn die u zouden hebben bedreigd. Verder dient te worden opgemerkt dat zulke conversaties en dreigementen eenvoudigweg kunnen zijn in scène gezet of gesolliciteerd, zodat aan de inhoud van zulke conversaties en dreigementen geen bewijskracht kan worden toegekend. Dat u bij de lokale politie van Hasselt op datum van 11 november 2021 en 4 december 2021 een klacht wegens bedreigingen lastens onbekenden hebt ingediend en u daarbij een attest van klachtneerlegging hebt ontvangen wijzig evenmin voorgaande bevindingen. De kopieën van uw verklaringen bij de politie en de attesten van klachtneerlegging tonen enkel aan dat u bij de politie geweest bent en daar summiere verklaringen hebt afgelegd. Ze tonen geenszins aan dat u daadwerkelijk wordt of werd bedreigd. Aan dergelijke attesten kan hoe dan ook hoogstens een ondersteunende werking worden toegekend. Ze vermogen niet om een intrinsiek ongeloofwaardige bekering, en bijgevolg weinig geloofwaardige problemen, in een ander daglicht te stellen. Op zich vormen zij evenmin een indicatie of bewijs voor de ernst en de echtheid van de bedreigingen en sluiten zij niet uit dat de bedreigingen in scène zijn gezet vanuit louter opportunistische overwegingen.”

Verzoeker voert blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van de voormelde motieven en legt evenmin documenten neer die hieraan afbreuk kunnen doen. Door eenvoudigweg en op algemene en ongefundeerde wijze aan te geven dat de voormelde stukken onvoldoende werden onderzocht of in rekening gebracht, door andermaal enkele stukken neer te leggen omtrent deze klacht en door boudweg te poneren dat *“de klacht en lopende onderzoek bij het Openbaar ministerie dus een element is dat de kans op de erkenning als vluchteling aanzienlijk groter maakt”*, ontkracht verzoeker deze motieven immers op generlei wijze. Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, en zoals ook reeds werd gemotiveerd in het voormelde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, kan immers niet worden nagegaan wie de personen achter de profielen zouden zijn die verzoeker zouden hebben bedreigd. Verder dient te worden opgemerkt dat zulke conversaties en dreigementen eenvoudigweg kunnen zijn in scène gezet of gesolliciteerd, zodat aan de inhoud van zulke conversaties en dreigementen geen bewijskracht kan worden toegekend. Voorts blijkt uit de politionele documenten en het e-mailverkeer dat verzoeker neerlegde en bij het verzoekschrift voegt slechts dat verzoeker zich aanbood bij de politie om aldaar klacht in te dienen en er summiere verklaringen heeft afgelegd over de beweerdelijk door hem ontvangen bedreigingen. Nergens blijkt hieruit dat of op welke wijze deze verklaringen op hun waarachtigheid zouden zijn onderzocht, zodat zij geen indicatie en geen bewijs kunnen vormen voor de geloofwaardigheid, de oprechtheid en de ernst van de door verzoeker aangehaalde bedreigingen. Aldus kan uit de neergelegde stukken hoegenaamd niet worden afgeleid dat verzoekers verklaringen omtrent de door hem ontvangen bedreigingen waarachtig zouden zijn en blijkt hieruit niet dat hij daadwerkelijk, oprecht en ernstig werd of wordt bedreigd.

In zoverre verzoeker in het voorliggende verzoekschrift daarnaast wijst op informatie die dateert van februari 2020 en de periode daarvoor, en waar hij aan de hand van deze informatie de bestreden beslissing tracht aan te vechten waar herhaald wordt dat de Iraanse autoriteiten, zoals reeds vastgesteld werd in arrest nr. 264 479 van 29 november 2021 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming, weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet, dient andermaal te worden opgemerkt dat verzoeker zijn onderhavige verzoekschrift en verzoek om internationale bescherming niet kan aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de tijdens zijn eerste

verzoek om internationale bescherming gedane vaststellingen en beoordeling. Verzoekers vorige verzoek om internationale bescherming maakte het voorwerp uit van het voormelde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verzoeker diende tegen dit arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg geniet dit arrest, voor wat betreft de hierin gedane vaststellingen, kracht en gezag van gewijsde. Zo verzoeker de mening toegedaan was dat de informatie die hij aanreikt in het voorliggende verzoekschrift van zulke aard was dat deze dienstig was om een ander licht te werpen op het voorgaande, had verzoeker deze informatie, gezien deze dateert van meer dan anderhalf jaar voordat het voormelde arrest van de Raad werd geveld, kunnen en moeten aanvoeren in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg kan deze informatie in deze niet worden beschouwd als zijnde een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet en kan het bezwaarlijk ernstig worden genomen dat verzoeker de indertijd gedane vaststellingen op heden in een ander daglicht tracht te plaatsen met een verwijzing naar deze informatie. Ten overvloede kan in dit kader overigens worden opgemerkt dat de door verzoeker aangehaalde en geciteerde informatie hoe dan ook geheel in dezelfde lijn ligt en bijgevolg op generlei wijze afbreuk kan doen aan de landeninformatie waarop de beoordeling inzake zijn eerste verzoek om internationale bescherming schraagde. Ook uit deze informatie blijkt immers genoegzaam dat de Iraanse autoriteiten geen interesse hebben in het vervolgen van afgewezen asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. Zij schenken over het algemeen weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en hebben weinig tot geen aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet gezet. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Dient te worden vastgesteld dat verzoeker zulks in zijner hoofde in het geheel niet aantoonst of aannemelijk maakt. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan de bewering dat hij zou zijn bekeerd, hij reikt, gelet op het voorgaande, niet één concreet en objectief gegeven aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de autoriteiten weet zouden hebben van zijn activiteiten in België en op de sociale media en hij maakt, gelet op het aperte opportunistische karakter van deze activiteiten, hoe dan ook niet aannemelijk dat hij daardoor *in concreto* in de negatieve aandacht van zijn autoriteiten zou staan. Bovendien kan worden herhaald dat, gelet op het voorgaande, van hem mag worden verwacht dat hij zijn religieuze activiteiten en engagement stopzet en de religieuze getinte inhoud van zijn sociale media verwijdt alvorens terug te keren naar Iran.

Gelet op het voorgaande, kan, net als tijdens verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming, niet worden aangenomen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst de getuigen van Jehova zal aanhangen, dat hij zich aldaar als getuige van Jehova zal manifesteren en dat hij er als dusdanig zal worden gepercipieerd door zijn omgeving en/of zijn autoriteiten; laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat hij ingevolge hiervan vervolging zou riskeren.

Derhalve is verzoekers verwijzing naar informatie over de situatie voor (bekeerde) christenen in Iran en voor personen die er als dusdanig worden gepercipieerd voor het overige niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon. Dergelijke algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

Verzoeker kan met zijn verwijzing naar rechtspraak van het EHRM geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Hoe verzoekers verwijzing naar het arrest *Singh* van het EHRM te dezen dienstig zou kunnen zijn, kan vooreerst namelijk niet worden ingezien. Dit arrest had immers betrekking op een geval waarin de nationaliteit van een familie Sikhs die aangaven Afghanen te zijn in twijfel werd getrokken, waarbij de betrokkenen een aantal documenten hadden neergelegd aan de hand waarvan hun identiteit en verblijfplaatsen eenvoudigweg konden worden geverifieerd en waarbij de asielinstanties volgens het EHRM de authenticiteit van de neergelegde documenten eenvoudigweg hadden kunnen en moeten nagaan bij UNHCR. Verzoeker toont geheel niet aan zich in een vergelijkbare situatie te bevinden en/of vergelijkbare documenten te hebben neergelegd als de betrokkenen in het voormelde arrest.

Gelet op het voorgaande, is verzoekers verwijzing naar het arrest *F.G. t/ Zweden* van het EHRM *in casu* evenmin dienstig en kan niet worden ingezien hoe deze rechtspraak op hem van toepassing zou (kunnen) zijn. Verzoeker maakt gelet op het voorgaande immers in het geheel niet aannemelijk dat hij zich in een vergelijkbare positie zou bevinden als de personen waarop deze rechtspraak betrekking had. De ernst, oprechtheid en geloofwaardigheid van zijn bekering, de mogelijke gevolgen van zijn religieuze engagement en activiteiten in België, de manier waarop hij zich bij een terugkeer naar Iran zou

manifesteren en het risico dat verzoeker, gelet op deze factoren, beweert te lopen bij een terugkeer naar Iran werden in hetgeen voorafgaat bovendien weldegelijk en terdege onderzocht.

In zoverre verzoeker daarnaast door middel van een aanvullende nota een aantal uitnodigingen en foto's neerlegt waaruit moet blijken dat hij in België recent heeft deelgenomen aan een aantal protestacties tegen het Iraanse regime en waar verzoeker wijst op algemene informatie inzake de gewelddadige repressie tegenover manifestanten en opposanten van het regime, is de Raad verder van oordeel dat deze activiteiten van verzoeker, te meer nu ook zijn religieuze activiteiten blijken het voorgaande eenzelfde karakter hebben, een louter en kennelijk opportunistisch karakter hebben, niet zijn ingegeven vanuit een oprechte en diepgewortelde politieke overtuiging en enkel tot doel hebben om deze te kunnen aanwenden in het kader van onderhavige beroepsprocedure. Verzoeker was voorheen namelijk kennelijk nooit eerder politiek actief of geïnteresseerd. Bovendien maakte hij noch in zijn verklaring volgend verzoek, begin juni 2022, noch in het voorliggende verzoekschrift, eind juni 2022, enige melding van de intentie om politiek actief te worden. Dat verzoeker in de maanden voorafgaand aan de terechtzitting plots politieke activiteiten begon te ontplooien, kan aldus bezwaarlijk ernstig worden genomen en duidt er duidelijk op dat hij zulks enkel deed om deze activiteiten bijkomend te kunnen aanhalen voor de Raad. Daarenboven blijkt uit de stukken die verzoeker ter staving van zijn activiteiten neerlegt dat verzoekers politieke activiteiten van bijzonder beperkte aard waren. Zo nam hij slechts deel aan of was hij slechts aanwezig bij twee protestacties in oktober 2022 en twee protestacties in november 2022. Nergens blijkt daarbij dat zijn rol tijdens deze protestacties deze van gewone aanwezige of deelnemer oversteeg; laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat hij aldaar een prominente rol zou hebben gespeeld. Evenmin kan uit de betreffende stukken worden afgeleid dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn of zouden riskeren te komen van zijn aanwezigheid op deze activiteiten; laat staan dat daaruit zou kunnen worden afgeleid dat zij hem daarom negatief zouden willen bejegenen. In dit kader kan bovendien andermaal worden opgemerkt dat de Iraanse autoriteiten geen interesse hebben in het vervolgen van afgewezen asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. Zij schenken over het algemeen weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en hebben weinig tot geen aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet gezet. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Dient te worden vastgesteld dat verzoeker zulks in zijner hoofde in het geheel niet aantoonde of aannemelijk maakt. Verder kan op grond van het opportunistische en bijzonder beperkte karakter van verzoekers politieke engagement en activiteiten worden verwacht dat hij deze activiteiten staakt en eventuele inhoud dienaangaande van zijn sociale media verwijdt alvorens terug te keren naar Iran.

Gelet op het voorgaande, kan in het geheel niet worden aangenomen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst politieke activiteiten zal ontplooien, dat hij zich aldaar als politiek opposant zal manifesteren en dat hij er als dusdanig zal worden gepercipieerd door zijn autoriteiten; laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat hij ingevolge hiervan vervolging zou riskeren.

Derhalve is verzoekers verwijzing naar informatie over de situatie voor politieke opposanten en demonstranten in Iran en voor personen die er als dusdanig worden gepercipieerd voor het overige niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon. Dergelijke algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

4.3. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde en legt verzoeker geen nieuwe elementen of feiten voor die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

4.4. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

4.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT